

בש"פ 6839/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6839/20

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע
בפע"מ 8447-04-20 מיום 16.8.2020 שניתנה על
ידי כב' הנשיאה, השופטת רויטל יפה-כ"ץ

תאריך הישיבה: י"ט בתשרי התשפ"א (7.10.2020)

בשם העורר: עו"ד שלומציון גבאי-מנדלמן

בשם המשיבה: עו"ד ארז בן-אוריה

החלטה

לפניי ערר לפי סעיף 23 לחוק ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 (להלן: חוק ההגנה על הציבור). הערר מתייחס להחלטת כב' הנשיאה השופטת רויטל יפה-כ"ץ בפע"מ 8447-04-20 מיום 16.8.2020 במסגרתה נקבעו תנאים מחמירים לצו הפיקוח והמעקב שהוטל על העורר, בהתאם לסעיף 12 לחוק ההגנה על הציבור (להלן: צו הפיקוח).

1. הערר מתייחס הן למשך תקופת הפיקוח שנקבעה, 5 שנים- שהיא התקופה המקסימלית על פי החוק, והן לחומרתם הרבה של התנאים שנקבעו.
2. לאחר ששמעתי את באי כוח הצדדים, הגעתי למסקנה כי אין מקום להתערב בתנאים שנקבעו על ידי בית משפט קמא, וזאת על אף חומרתם.
3. אכן, כטענת העורר, המדובר בתנאים מגבילים מאוד, המצויים בקצה העליון של המגבלות אותם ניתן להטיל על פי החוק. ואולם, גם עניינו של העורר הוא חריג, ורמת המסוכנות הנשקפת ממנו גבוהה במיוחד. כך, הן לאור המעשים החמורים והרבים בהם הורשע, הן בהתחשב בכך שהטיפול שקיבל בכלא לא הועיל על פי חוות הדעת שהוגשו בעניינו להפחתת מסוכנותו, והן בהינתן הקושי לעמוד על מסוכנותו של העורר לאור תדמיתו הנורמטיבית. במצב דברים זה, מקובלת עלי עמדת בית המשפט קמא כי אין מנוס מהטלת התנאים המחמירים שקבע, וזאת בשים לב לכך כי ככל שיחולו שינויים ברמת המסוכנות הנשקפת מהעורר או בצרכיו, פתוחה הדרך לפניו להגיש בקשה לעיון חוזר בתנאי צו הפיקוח.
4. אציין באופן קונקרטי כי ככל שתוגש בעתיד בקשה לאישור הקלה בתנאי צו הפיקוח לצורך עבודה, יהיה מקום לבחון האם ובאיזה אופן ניתן לאשר הקלות מסוימות אשר מאזנות בצורה ראויה בין ההכרח להגביל את העורר על מנת להגן על שלום הציבור, מחד גיסא, לבין השאיפה לאפשר לו לחזור למהלך חיים נורמטיבי ותקין, מאידך גיסא.
5. העניין היחידי בו מצאתי לנכון לקבל את הערר נוגע למשך תקופת צו הפיקוח. ודוק, ייתכן כי יתברר בסופו של דבר כי אין מנוס מלמצות את מלוא תקופת הפיקוח הקבועה בחוק בעניינו של העורר. ואולם, בשלב הנוכחי, ובשים לב לכך שלאחר מתן החלטת בית משפט קמא אושרה בעניינו תכנית לשיקום מונע למשך 3 שנים, סברתי כי ראוי להטיל לעת הזו צו פיקוח המקביל לתקופת תכנית השיקום, ולהותיר את האפשרות להאריך אותו בעתיד לשיקול דעת בית המשפט קמא - אם וכאשר תוגש בקשה מתאימה על ידי המשיבה.
6. לאור האמור, הערר נדחה בעיקרו, ומתקבל רק במובן זה שמשך תקופת הפיקוח תעמוד על 3 שנים מיום החלת תכנית השיקום המונע. אבהיר, למען הסר כל ספק, כי אין לראות בהחלטתי זו משום אמירה לפיה אין מקום להאריך את תקופת הפיקוח מעבר ל-3 שנים. עניין זה, ככל שתוגש על ידי המשיבה בקשה מתאימה, ייבחן על ידי בית המשפט המחוזי בהתאם לשיקול דעתו ולנסיבות הרלוונטיות בעת הגשת בקשת ההארכה.

ניתנה היום, י"ט בתשרי התשפ"א (7.10.2020).

ש ו פ ט